

die door Nitzsch den naam *coeca* ontving, en later tot eene bijzondere familie der Pupipara gemaakt werd, is er geene andere soort bekend geworden, noch in ons, noch in andere werelddeelen. Zelfs heeft men *Braula coeca* buiten Europa niet dan in de laatste jaren in Zuid-Amerika (te Rio en in Argentinië) teruggevonden, althans wanneer de resp. determinatië's juist zijn, hetgeen nog aan eenigen twijfel onderhevig is. De afrikaansche bijenluis verschilt slechts in geringe mate van de europeesche, en dit is begrijpelijk, want ook de draagsters van deze twee *Braula*-soorten, de Afrikaansche en de Europeesche honingbij, verschillen zoo weinig van elkander, dat men haar slechts als variëteiten van ééne soort, *Apis mellifica*, meent te moeten beschouwen. Gelijk nu *Apis mellifica adansoni* iets kleiner is dan *A. mellifica* i. sp., zoo is ook *Braula kohli* duidelijk kleiner dan *B. coeca*.

4. In het jaar 1908 beschreef Enderlein het genus *Oniscomyia*: „eine neue deutsche als Ameisengast lebende flügellose Fliegengattung" met ééne soort, in één exemplaar bij *Polyergus rufescens* in de diepte van het nest gevonden. Het genus zou volgens den auteur slechts weinig verschillen van *Aenigmatias* Meinert, waarmede het in zijn lichaamsvorm overeenkomt; echter zijn de palpen tot kleine bultjes gereduceerd en is de zuiger geheel en al geatrophieerd.

Spr. ontmoette nu onder het materiaal van myrmecophile Phoriden, dat de heer Wasman hem ter bewerking had toevertrouwd, verschillende individuën, die volkomen met de beschrijving van *Oniscomyia* Enderlein overeenkwamen, behalve dat zij goed ontwikkelde maxillairpalpen bezitten. Bij nader onderzoek bleek hem, dat hetgeen Enderlein bij zijn object voor palpen aanzag, de labellen van den zuiger zijn, terwijl de werkelijke palpen aan den type toevallig ontbroken hebben. Het genus *Oniscomyia* moet derhalve vervallen en de soort *O. dorni* Enderlein onder *Aenigmatias* Meinert gerekend worden.

Tijdschr. Ent., 57: XLIX-LII (1914)

De heer De Meijere spreekt over de Dipterenfauna van Simalur, naar aanleiding van het door den heer JACOBSON aldaar verzamelde materiaal. Er waren hierbij talrijke soorten, die Spr. reeds van Java onder de oogen had gehad, maar

bovendien een aantal hem onbekende en grootendeels nieuwe vormen. Of door deze soorten het Sumatraansch element vertegenwoordigd is, valt niet te zeggen, omdat van Sumatra op dit gebied nog zoo weinig bekend is. Als merkwaardige soorten noemt Spr.:

Rhynchoplatyura n. g. *longirostris* n. sp., eene *Mycetophilide*, verwant aan ons genus *Asindulum*, maar met nog veel meer verlengden zuiger en met rudimentaire tasters;

Tipula pumila n. sp., eene voor dit genus bijzonder kleine soort, met slechts 8 mM. vleugellengte;

Eriocera unicolor n. sp., eene geheel zwarte soort van dit in den O. I. Archipel rijk vertegenwoordigde genus;

Rhachicerus omissinervis n. sp.; dit genus heeft veelledige, sterk gevederde sprieten; de verwantschap is lang duister gebleven; het behoort ongetwijfeld tot de *Xylophaginae*.

Damalina trigonoides n. sp.; het dier stemt in uiterlijk en grootte met *Trigona*, de bekende, niet van een bruikbaren angel voorziene kleine bijtjes overeen; de zeer sterke beharing der pooten, die gewoonlijk bij de *Damalina's* niet voorkomt, doet de gelijkenis nog veel groter schijnen. Eene dergelijke soort werd onlangs door Spr. van Java beschreven, terwijl HERMANN er ook nog eene heeft gevonden in het materiaal, dat door SAUTER op Formosa werd verzameld. In hoever de overeenkomst aan deze dieren eenig biologisch voordeel verschaft, is nog onbekend, evenals bij de volgende te vermelden soort:

Eristalis lucilia, eene Syrphide, die geheel het voorkomen heeft van eene *Lucilia*;

Spaniocelyphus trigonalis n. sp., met het voor de Celyphinen karakteristieke groote schildje;

Gastrozona bifasciata n. sp., eene fraaie Trypetine van dit onlangs door BEZZI opgerichte genus;

Themara jacobsoni n. sp., eene Trypetine met eigenaardigen vleugelvorm en vleugelteekening. Het ♂ is gekenmerkt door verbreedten kop met gesteelde oogen. Deze kenmerken zijn echter ook bij deze soort zeer variabel. Ofschoon het materiaal niet bijzonder groot is, meent Spr. hierin toch 3 trappen te kunnen onderscheiden, die elk om een gemiddelde schommelen en min of meer ineenvloeien. Ook bij *Achias-*

soorten is eene dergelijke variabiliteit bekend, o. a. bij *Achias rothschildi* AUST. en *diversifrons* DE MEIJ.

Sphyrnoceps n. g., *brunneus* n. sp., eene Drosophiline, eveneens met kopverbreeding; het eenige genus, waarbij iets dergelijks in deze familie bekend was, is *Zygothrica* WIED. uit Brazilië.

Uit zoögeographisch oogpunt is merkwaardig, dat onder de Simalur-Dipteren er enkele zijn, die slechts uit het Oostelijk deel van den Archipel bekend zijn, n.l. *Toxorhynchites inornatus* WALK. uit Nieuw-Guinea en *Diaphorus plumicornis* uit Ceram en Nieuw-Guinea, terwijl *Eristalis simalurensis* n. sp. zijn naasten verwante heeft in *Er. distinctus* DE MEIJ., weder uit Z. Nieuw-Guinea.

Van het genus *Euprosopia* zijn 2 soorten aanwezig, terwijl van Sumatra eerst onlangs eene soort werd beschreven en het genus op N.-Guinea door eene reeks soorten vertegenwoordigd is.

Wat de kleur bij de Simalur-Dipteren aangaat, zijn, evenals voor andere orden werd waargenomen, soms althans de dieren donkerder dan gewoonlijk. Dit geldt voor *Acanthoneura denlopi* v. D. W., *Telostylus trilineatus* en ook voor een exemplaar van *Eriocera verticalis*, terwijl het 2^e exemplaar hiervan met die van Java overeenstemt. De exemplaren van *Tencholabis plecioides* DE MEIJ. zijn echter lichter dan die van Java.

Voorts laat Spr. rondgaan eene merkwaardige *Bombyliide*, n.l. eene nog onbeschreven *Systropus*-soort, hem onlangs door Dr. ROEPKE toegezonden. Het dier was gekweekt uit een *Limacodiden*-cocon, evenals de 2 overige *Systropus*-soorten, wier biologie bekend is. Het uiterlijk van het dier en merkwaardigerwijze ook weder de kleur herinnert levendig aan de smalle wespen van het *Eumeniden*-type en wijkt geheel af van den bekenden breeden *Bombylius*-vorm, welke bij de pop nog duidelijk aanwezig is. Evenals bij de langgestrekte *Cenopiden*, treedt dus de smalle achterlijfsbasis eerst in het magostadium op.

Ten slotte wenscht Spr. de aandacht der vergadering er op te vestigen, dat door het Gemeentebestuur van Amsterdam gunstig is beschikt op eene aanvraag zijnerzijds, om op de voormalige Oosterbegraafplaats een bescheiden laborato-

rium met kweekterrein te zijnen behoeve te doen inrichten. Met de uitvoering is in Mei l.l. begonnen, zoodat het kleine gebouw in dezen zomer nog gereed zal komen. Hij is overtuigd, dat het tot stand komen dezer instelling, welke hem gelegenheid zal geven tot biologisch en experimenteel onderzoek op entomologisch gebied, de sympathie zijner medeleden zal wegdragen en beveelt zich bij hen aan voor het verkrijgen van eventueel door hem gewenscht studiemateriaal.

De heer J. Th. Oudemans doet de volgende mededeelingen. Ieder entomoloog weet, dat, als men van daarvoor gunstige voorwerpen op entomologisch gebied, eene aanzienlijke hoeveelheid verzamelt, men, behalve de gewenschte, dikwijls nog geheel andere voorwerpen blijkt te hebben medegebracht. Wie b.v. een aantal exemplaren eener zwamsoort verzamelt, om daaruit een zeker coleopteron te kweken, welks aanwezigheid men heeft vastgesteld, kan er nagenoeg op rekenen, ook nog andere dieren uit de zwammen te zullen zien voor den dag komen. Wie gallen eener galwespsoort naar huis brengt, ziet zich daaruit niet zelden verscheidene soorten van Hymenoptera ontwikkelen — de eigenlijke bewoners, de parasieten daarvan, de inquilinen, de parasieten van deze laatste, enz.

Alleen nu, om de kans te krijgen, parasitische Hymenoptera machtig te worden, verzamelde Spreker in het vroege voorjaar een 175 stuks van de bekende harsknobbels, welke niet zelden aan dennentakken worden waargenomen en die de woningen zijn van de bekende, in boschbouwkundigen kring beruchte „dennen-harsbuilrups” *Evetria (Retinia) resinella* L. Deze harsbuilen — waarop de naam schijngallen, niet die van gallen (cecidiën) moet worden toegepast, omdat er geen nieuw weefsel gevormd wordt, dat tot voedsel strekt, doch uitsluitend de uit knaagwonden uitgetreden hars woning en voedsel vormt — zijn in vele niet al te best groeiende, vooral jeugdige dennenbosschen algemeen. Men treft ze voornamelijk aan zijtakken aan, weshalve deze *Evetria (Retinia)*-soort veel minder schadelijk is dan enkele andere, als *Evetria buoliana* Schiff. en *turionana* Hb., die meer in het bijzonder aan de topscheut der dennen schade veroorzaken. Daar de